

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/37/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8712207660
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8712207660.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., Bratislava, Karadžičova 8, proti žalovanému R. B., bytom W., B. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom Prešov, Námestie legionárov č. 5, o zaplatenie 130,46 Eur s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Poprad zo dňa 10.01.2013 č.k. 12C 132/2012 - 58 takto

rozhodol:

Mení uznesenie vo výroku o trovách konania tak, že nepriznáva účastníkom náhradu trov prvostupňového konania.

Nepriznáva účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil, zaviazal žalovaného a vedľajšieho účastníka spoločne a nerozdielne uhradiť žalobcovi trovy konania vo výške kráteného vráteného súdneho poplatku 6,63 Eur a odmeny právneho zástupcu žalobcu vo výške 87,44 Eur do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Nariadil vrátiť žalobcovi zaplatený súdny poplatok 9,87 Eur prostredníctvom príslušného daňového úradu do 15 dní od doručenia právoplatného rozhodnutia súdu.

Súd prvého stupňa zastavenie konania odôvodnil ustanovením § 96 ods. 1 O.s.p. Zdôraznil, že žalobca vzal späť návrh na začatie konania s odôvodnením, že žalovaný pohľadávku uhradil v priebehu konania, a to v časti istiny, úroku z omeškania a zmluvnej pokuty. Zároveň si uplatnil trovy konania voči žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi. Súd prvého stupňa preto konanie zastavil a o trovách konania účastníkov rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p., keďže k späťvzatiu dôvodne podaného návrhu došlo pre správanie sa žalovaného. Uviedol, že trovy konania predstavuje nevrátená časť zaplateného súdneho poplatku v sume 6,63 Eur a odmena právneho zástupcu za tri úkony právnej pomoci po 16,60 Eur, spolu s režijným paušálom.

Proti tomuto uzneseniu, a to proti výroku, ktorým súd zaviazal žalovaného a vedľajšieho účastníka na náhradu trov, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie vedľajší účastník, ktorý navrhol v tejto časti zmeniť uznesenie súdu prvého stupňa a o trovách rozhodnúť takým spôsobom, že účastníci nemajú právo na náhradu trov s tým, že žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 58,13 Eur a trovy odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur. Alternatívne navrhol v tejto časti uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vrátiť mu vec na ďalšie konanie. Uvádza, že z uznesenia súdu prvého stupňa nevyplýva, že súd oboznámil žalovaného so vznesenou námietkou premlčania, ani s tým, že vyjadrenie

vedľajšieho účastníka bolo žalovanému doručované. Vedľajší účastník v konaní využíva prostriedky na účinnú podporu spotrebiteľa, ktorý nie je informovaný, je často sociálne slabý a nemá dostatočné prostriedky na advokáta. Podľa judikatúry Súdneho dvora existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že neinformovaný spotrebiteľ nepoukáže na neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, a preto má súd vykonať súdnu kontrolu ex offa. Inak je to u námietok premlčania, pretože na premlčanie nemôže súd prihliadnuť z úradnej moci, iba na námietku účastníka. Zdá sa, že súd prvého stupňa neoboznámil žalovaného s námietkou premlčania, ani ho nedotazoval, či s touto námietkou súhlasí alebo či sám takúto námietku neuplatňuje. Je potrebné, aby odvolací súd skúmal, či takýto postup je v súlade s európskou líniou ochrany spotrebiteľa. Z pohľadu vedľajšieho účastníka bol poručený vysoký cieľ Európskej únie stanovený v článku 38 a článku 47 Charty základných práv Európskej únie. Z odôvodnenia rozhodnutia nevyplýva, aby súd skúmal, či žalobca skutočne vzal žalobu späť z dôvodu, že žalovaný uhradil uplatňovanú pohľadávku. Zároveň ani žalobca túto skutočnosť nepreukázal žiadnym relevantným dôkazom. Ak by aj skutočne došlo k plneniu zo strany žalovaného a žalobca by túto skutočnosť preukázal, súd nemohol zaviazat' vedľajšieho účastníka na náhradu trov, keďže konanie vedľajšieho účastníka nezavinilo neúspech žalovaného v spore. V zmysle § 150 O.s.p. sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré vedľajšieho účastníka na náhradu trov prvostupňový súd zaviazat' nemá. Namieta priznanie trov žalobcovi vo všeobecnosti, a to aj za situácie, ak by došlo k zastaveniu konania, že žalovaný pohľadávku uhradil. Trovy konania si predsa uplatňuje člen silnej nadnárodnej siete 49-tich spoločností nachádzajúcich sa v takmer 30-tich krajinách, pričom len žalobca disponuje stovkou interných pracovníkov a 30-timi externými pracovníkmi (zdroj - internetové sídlo žalobcu). Žalobca celoplošne na všetkých súdoch Slovenska uplatňuje proti spotrebiteľom pohľadávky z neprijateľných zmluvných podmienok po použití nekalých obchodných praktík a premlčané pohľadávky, ako je tomu aj v tomto prípade. Podáva žaloby rovnaké, právne jednoduché a jeho právne zastupovanie veľkou advokátskou kanceláriou je neúčelné a nehospodárne. V zmysle týchto dôvodov navrhol vedľajší účastník podanému odvolaniu vyhovieť.

Žalovaný nevyjadril nesúhlas s odvolaním vedľajšieho účastníka.

Odvolací súd preskúmal uznesenie v napadnutom výroku o trovách konania podľa § 212 ods. 1,2 O.s.p. spolu s konaním, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a zistil, že odvolanie vedľajšieho účastníka je čiastočne dôvodné.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 150 ods. 1 O.s.p., ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súď prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Ako je zřejmé z obsahu spisu, v danom prípade sa žalobca vo vzťahu k žalovanému domáhal zaplataenia sumy 118,60 Eur titulom nesplateného úveru, zmluvnej pokuty vo výške 11,86 Eur a úroku z omeškania. Tento svoj nárok žalobca odôvodňoval Zmluvou o pôžičke, ktorá bola uzatvorená medzi jeho právnym predchodcom a žalovaným dňa 03.10.2006 a Dohodou o splatení záväzku a jeho uznaní, ktorá bola uzatvorená medzi účastníkmi konania 27.12.2010.

Po začatí konania, a to konkrétne dňa 28.06.2012 Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS oznámilo vstup do tohto konania na strane žalovaného, pričom v ďalšom štádiu konania vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania celej pohľadávky uplatňovanej žalobcom v tomto konaní.

Dňa 10.01.2013 žalobca oznámil, že žalovaný zaplatil žalobcovi žalovanú pohľadávku v časti istiny 118,60 Eur, uplatneného úroku z omeškania vo výške vyčíslenej v sume 59,54 Eur a zmluvnej pokuty v sume 11,86 Eur jednou platbou v sume 190 Eur a to dňa 16.11.2012. Úhradu uvádzanej sumy potvrdil na pojednávaní dňa 10.01.2013 aj samotný žalovaný.

Odvolací súd poukazuje na to, že možno sa stotožniť s argumentáciou vedľajšieho účastníka v tom zmysle, že v priebehu konania povinnosti uplatňované žalobou zaplatil žalovaný ako neinformovaný spotrebiteľ, a to nedôvodne. Je totiž zrejmé, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému pôžičku na základe uzatvorenej zmluvy s tým, že poskytnuté finančné prostriedky sa žalovaný zaviazal splácať formou pravidelných mesačných splátok a splatnosť poslednej splátky bola dohodnutá k 20.04.2007. S ohľadom na to, že žaloba zo strany žalobcu bola doručená súdu prvého stupňa dňa 30.05.2012, vedľajší účastník dôvodne vzniesol námietku premlčania tohto nároku. Vedľajší účastník tiež v súlade s existujúcou súdnou praxou súdov Slovenskej republiky argumentoval tým, že dohoda účastníkov o splatení záväzku a o uznaní záväzku z 27.12.2010 predstavuje typický predformulovanú štandardnú zmluvu, ktorá má charakter spotrebiteľskej zmluvy, obsah ktorej žalovaný ovplyvniť nemohol. V tejto dohode zároveň chýba prehlásenie dlžníka o vedomosti premlčania dlhu.

Za týchto okolností možno uzavrieť, že vo veci plnil neinformovaný spotrebiteľ a účastník konania, ktorý si nebol vedomý rozhodovacej praxe súdov v Slovenskej republike v obdobných veciach.

Za týchto okolností je dôvodná aplikácia ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. v otázke náhrady trov konania vo vzťahu medzi účastníkmi konania a nie ustanovenie § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p., ktorú v otázke náhrady trov konania aplikoval súd prvého stupňa, aj keď v odôvodnení svojho rozhodnutia tento postup náležite nevysvetlil. Možno síce potvrdiť, že pre správanie sa žalovaného bola vo veci vzatá žaloba späť, a to v dôsledku zaplatenia uplatňovaných pohľadávok žalovaným, aj keď ako bolo vyššie spomínané, je možné dôvodne pochybovať, že vo vzťahu k týmto pohľadávkam bola žaloba podaná dôvodne.

Všetky tieto okolnosti majú za následok záver, že v otázke náhrady trov konania je potrebné aplikovať už uvádzané ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p. a náhradu trov prvostupňového konania účastníkom nepriznať. Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku spĺňa predpoklady preto, aby bola podriadená pod článok 3 ods. 2 Smernice č. 93/13/EHS, keďže ide o typickú predformulovanú štandardnú zmluvu, v ktorej navyše chýba prehlásenie dlžníka o vedomosti premlčania dlhu a pokiaľ takto uplatnený nárok žalovaný dobrovoľne splnil, nemožno mu v takomto postupe zabrániť, avšak uvedené je nutné vyhodnotiť ako dôvod osobitného zreteľa umožňujúci aplikáciu § 150 ods. 1 O.s.p. v otázke náhrady trov konania, a to z dôvodu plnenia zo strany žalovaného ako neinformovaného spotrebiteľa. V tejto súvislosti teda nemožno konštatovať úspech vo veci či už na strane žalovaného alebo vedľajšieho účastníka v prvostupňovom konaní, je zároveň zrejmé, že konanie vedľajšieho účastníka v tejto veci nijako nezavinilo neúspech žalovaného v spore, preto opätovne v súlade s § 150 ods. 1 O.s.p. je dôvodné rozhodnutie o nepriznaní trov konania aj vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom.

S poukazom na všetky tieto dôvody tak odvolací súd postupom podľa § 220 O.s.p. uznesenie vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi účastníkmi zmenil a podľa § 150 ods. 1 O.s.p. náhradu trov v štádiu konania na prvom stupni účastníkom a vedľajšiemu účastníkovi nepriznal.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Žalobca v odvolacom konaní úspešný nebol, keďže výrok o trovách prvostupňového konania

bol zmenený s tým, že žalovaný si preukázateľné trovy spojené s týmto konaním neuplatnil. Nebolo možné priznať ani trovy vedľajšieho účastníka v odvolacom konaní z dôvodu, že tento bol v štádiu odvolacieho konania úspešný len sčasti. Odvolací súd totiž akceptoval jeho námietky pokiaľ ide o trovy prvostupňového konania vo vzťahu medzi účastníkmi, neboli dôvodné jeho námietky týkajúce sa priznania náhrady trov prvostupňového konania, ide v tomto smere o úspech čiastočný na strane vedľajšieho účastníka, v dôsledku čoho ani vo vzťahu k nemu nebola priznaná náhrada trov tohto štádia konania v zmysle § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 2 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.